

[Minn-Hansen.]

ikke, det kan afvises, sådan som det blev. Jeg har ingen mulighed for at bestemme noget med hensyn til aflønningen, men jeg har den principielle opfattelse, at arbejde af samme kvalitet også skal lønnes ens. Noget andet finder jeg urimeligt, ikke alene fordi man hindrer arbejdskraften i at komme frem, men også i spørgsmålet om kvindernes rettigheder. Det er urimeligt, at man har bestemmelser og rejser sager af den karakter, jeg nævnte. Jeg tror også, man har brug for denne arbejdskraft og derfor bør se at finde frem til de former, bl. a. deltidarbejde, som i højere grad drager kvinderne ind på arbejdsmarkedet.

Vi har jo hver for sig nævnt mange grunde til, at spørgsmålet om bevægeligheden på arbejdsmarkedet har betydning. Men der er kommet en begrundelse til frem her under denne debat, som jeg gerne vil opholde mig lidt ved. Det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte en tanke, som man undertiden hører i debatten, nemlig om vi skal have udenlandsk arbejdskraft her til landet, og synspunkter af denne art kan selvfølgelig drøftes ligesom alle andre spørgsmål. Men jeg vil dog gerne sige, at jeg synes ikke, dette at importere udenlandsk arbejdskraft skal være hverken den første eller den anden løsning. Tværtimod synes jeg, vi har pligt til at finde frem til alle muligheder for at søge at undgå importen af fremmed arbejdskraft. Jeg tror og håber, at de, der nu skal forhandle om disse spørgsmål, vil se lige så alvorligt, som vi selv gør det, på ønskeligheden af at skabe bevægelighed på arbejdsmarkedet, for netop dette er den første og måske i virkeligheden den eneste måde, hvorpå man kan opnå en sådan ordening, at man kan få opfyldt behovet for arbejdskraft uden at gå til en løsning af den art, det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte: import af fremmed arbejdskraft. Jeg synes kun, det understreger betydningen af, at man fjerner alle hindringer for den rette bevægelighed på arbejdsmarkedet.

Den højtærede statsminister mindede om de glade dage i arbejdsministertiden, da vi jo blev enige om megen vigtig lovgivning; på samme måde som vi efter min mening i det store og hele er blevet enige om mange ting her i dag. Jeg er i hvert fald glad for, at den højtærede statsminister

så stærkt og positivt også fremhævede de menneskelige hensyn og hensynet til uddannelsen i forbindelse med denne forespørgsel. Også jeg vil gerne på mit partis vegne svare helt klart på det spørgsmål, den højtærede statsminister rejste, nemlig om vi ønskede tvang over for organisationerne fra regeringens side. Nej, vi ønsker ingen sådan tvang, og det synes jeg også fremgår af forespørgselsens ordlyd. Jeg vil tilføje, at vi heller ikke ønsker at pålægge den højtærede statsminister nogen tvang. Vi vil selvfølgelig hverken tvinge den højtærede statsminister til at spadsere ud i Rosenørns Allé eller til Vester Voldgade. Det er muligt, at den højtærede statsminister kommer det ene af stederne en gang imellem alligevel, men ... (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Dér har jeg selv kontor!). Ja, ja, det ved vi, men det var måske en lidt anden adresse, jeg tænkte på ... (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Det er samme adresse!). Så en anden etage da — så blev vi også enige her.

Jeg synes, at vi med de tilkendegivelser, vi har givet her i debatten, har sagt, at vi vil finde det formålstjenligt, at statsministeren, når han — og det sker vel en gang imellem — får lejlighed til at drøfte spørgsmål af denne art med de to hovedorganisationer, fremhæver de synspunkter, der er fremkommet her fra de allerfleste sider om ønskeligheden af større bevægelighed. Endelig er det da også rigtigt, som den højtærede statsminister selv fremhævede, at de synspunkter, der her er fremkommet, vil blive hørt og læst de steder, hvor man skal forhandle om disse spørgsmål. Så kan vi håbe — og det håb er vi altså fælles om — at det får virkning disse steder.

Ordføreren for forespørgerne (*Axel Kristensen*): Da diskussionen er drejet hen på uddannelse, må jeg have lov til at sige, at da vi i sin tid gennemførte loven om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, forsøgte jeg meget stærkt som ordfører at få skabt en rationel uddannelse af de unge ufaglærte. Jeg beklager, at vi ikke dengang fik hjælp fra socialdemokratiet; man nøjedes med en omskoling af de ældre arbejdere, og det er en meget lille ting i forhold til at skabe en rationel uddannelse. Det var der imidlertid ikke politisk mulighed for. Vor